

Arrest

nr. 157 834 van 7 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 2 september 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 augustus 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 augustus 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DE TROYER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, wordt op 18 augustus 2015 aangetroffen terwijl hij arbeid verricht zonder daartoe gemachtigd te zijn.

Er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Op 18 augustus 2015 wordt hem een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met rolnummer X.

Op 18 augustus 2015 wordt aan verzoeker tevens een inreisverbod gegeven (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing:

*"INREISVERBOD
INTERDICTION D'ENTREE*

*Aan de heer/ mevrouw, die verklaart te heten:
A Monsieur/ Madame, qui déclare se nommer :
(...)
In voorkomend geval/le cas échéant ALIAS...*

*wordt inreisverbod voor 2Jaar opgelegd,
une interdiction d'entrée d'une durée de 2 ans est imposée,*

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

sur le territoire belge ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre.

De beslissing tot verwijdering van 18.08.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod. / Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op

La décision d'éloignement du 18.08.2015 est assortie de cette interdiction d'entrée. / Une décision d'éloignement a été notifiée à l'intéressé(e)

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat: —
1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan*

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart /beroepskaart aan het werk was (PV nr opgesteld door Dienst Sociale Wetten) bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Het is daarom dat een inreisverbod van 2 jaar wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

*Artikel 74/11, §1, tweede lid:
voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan.*

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

MOTIF DE LA DECISION :

L'interdiction d'entrée est délivrée en application de l'article mentionné ci-dessous de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants:

Article 74/11, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée, parce'que:

■ *1° aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire*

L'intéressé était en train de travailler sans permis de travail/carte professionnelle (PV n° rédigé par lois sociales) il existe un risque qu'il poursuive son comportement illégal.

L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.

C'est pourquoi une interdiction d'entrée de 2 ans lui est imposée.

La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de deux ans, parce que:

Article 74/11, § 1er, alinéa 2:

- *aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire*

L'intéressé n'a pas hésité à résider illégalement sur le territoire belge et à travailler sans autorisation. Considérant l'ensemble de ces éléments, l'intérêt du contrôle de l'immigration et la protection des intérêts économiques et sociaux, une interdiction d'entrée de 2 ans n'est pas disproportionnée.

(...). »

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In de nota werpt de verwerende partij volgende exceptie op:

“Verweerder laat gelden dat het door verzoekende partij ingediende beroep onontvankelijk is.

Op grond van artikel 39/69, § 1, van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr.130.972, 4 mei 2004; R.v. St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).

Immers, de Raad van State heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat het wettelijk of reglementair voorschrift luidens hetwelk het beroep bij een administratief rechtscollege gemotiveerd moet zijn, van substantiële aard is (zie o.m. R.v.St., nr. 3199, 4.3.1954, Belgische Staat/Hos ; R.v.St., nr. 8323, 6.1.1961, Belgische Staat/ Javaux ; H. LENAERTS : Administratieve rechtscolleges, Adm.Lex., nr. 91, p. 48 ; Les Nouvelles : Le Conseil d'Etat, nr. 1763, p. 605).

De niet-naleving van deze vereiste heeft de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg (R.v.St., nr. 4934, 7.2.56, Kosinsky ; R.v.St., nr. 7521, 6.1.1960, Verboomen).

Deze niet-ontvankelijkheid moet het rechtscollege desnoods ambtshalve vaststellen, daar de ontvankelijkheid van een beroep bij een rechtscollege de openbare orde aanbelangt.

De rechter zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een niet regelmatig aangebracht beroep ten gronde behandelen.

De verzoekende partij blijft in casu in gebreke om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel naar voor te brengen, wat nochtans een voorwaarde is opdat er zou kunnen worden gesproken van een (ontvankelijk) middel.

De verzoekende partij beperkt zich meer bepaald tot de bewering dat zij haar wagen niet zou kunnen komen halen, indien het bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) zou bevestigd worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoekende partij verwijst voorts naar het feit dat zij langdurig verblijf heeft in Spanje en aldus vrij zou moeten kunnen reizen.

Nergens uit het inleidend verzoekschrift van de verzoekende partij blijkt welke rechtsregels zij geschonden acht door de bestreden beslissing.

Nochtans moet het voorwerp van het beroep of van de aanvraag op straffe van niet-ontvankelijkheid – want anders kan het contradictoir debat niet aanvangen – nauwkeurig worden aangegeven en moeten de feiten en de middelen waarop het beroep of de aanvraag berust, worden uiteengezet (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002,1080).

De verweerder is van oordeel dat het middel van de verzoekende partij niet voldoende duidelijk is omschreven en dat het voorgaande toe laat te stellen dat het enig middel van verzoekende partij, in rechte onvoldoende behoorlijk is onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden beschouwd.

De verweerder is derhalve de mening toegedaan dat het annulatieberoep van de verzoekende partij niet ontvankelijk is.

“Bijkomende stelt de Raad vast dat verzoekers geen middelen aanvoeren tegen de inreisverboden waarmee de tweede en de derde bestreden beslissingen gepaard gaan. Het ontbreken van een middel

in het inleiden verzoekschrift tegen de inreisverboden heeft de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg ,voor zover het tegen deze maatregelen is gericht (cf. RvS 28 september 2009 nr. 196.412)” (R.v.V. nr. 138.416 dd. 12.02.2015).”

3.2. Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

“2.

Zoals reeds vermeld, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod;

Verzoeker geeft aan vrijwillig terug te keren naar Spanje, om herenigd te worden met zijn echtgenote en kinderen;

Zij wagen, met Spaanse nummerplaat, bevindt zich echter nog in België;

Verzoeker gaat dan ook akkoord met de beslissing om het grondgebied te verlaten, doch wenst met zijn eigen wagen naar Spanje terug te keren;

In geval hij gedwongen wordt teruggestuurd naar Spanje, zal hij noodgedwongen moeten terugkeren naar België om zijn wagen te komen halen;

Dit is een dubbele en onnodige kost;

Indien de beslissing van verwijdering bevestigd zou worden, zou het uitgevaardigde inreisverbod maken dat verzoeker deze wagen niet kan komen halen, hetgeen bezwaarlijk de bedoeling kan zijn;

Bovendien heeft verzoeker documenten langdurig verblijf in Spanje en moet hij vrij kunnen reizen;

Dat het inreisverbod ook dient te worden vernietigd;”

3.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° en artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft verzoeker in het inleidend verzoekschrift zijn analyse van de feiten en bekritiseert hij de bestreden beslissing. Hij geeft evenwel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden. Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET